

har to Gange her i Rigsdagen haft Lejlighed til at fremhæve, hvordan man har ønsket, at den rejsende Generalsekretær for K. F. U. M. kunde faa Ordination. De Ønsker, der den Gang var fremme, blev standset paa en højst mærkværdig Maade fra Aarhus' Biskops Side. Jeg haaber, at den nuværende Minister vil se med noget større Interesse paa det Andragende, der den Gang var fremme fra en ved sin i Virkeligheden kirkelige Virksomhed saa fortjent Mand. Naar man den Gang fra Aarhus Stift ønskede at knytte ham til sig som Præst, samtidig med at han kunde blive i den anden Stilling, var det forbavsende, at man ikke vilde give ham Ordination paa de Vilkaar, der var Tale om. Jeg mener, Stillingen er her ligesom i Norge, og man bør give K. F. U. M.'s Sekretærer Ret til at faa Ordination, naar det ønskes, og navnlig dem, der er Generalsekretærer. Men det forekommer mig lige saa rimeligt, at man sikrer disse Mænd Adgang til at blive faste Præster i Kirken med Anciennetetsgodtgørelse. Jeg vil haabe, at Bestemmelsen kan fortolkes saaledes, at dette kan lade sig gøre, ellers maa der ske en udtrykkelig Tilføjelse, for det forekommer mig at være ganske ubilligt, hvis disse Sekretærer ikke skulde kunne komme med under denne Lov.

Det er, som sagt, Enkeltheder af mindre væsentlig Betydning, som jeg kunde ønske Klarhed over ved en kort Forhandling i Udvalg. Det forekommer mig i øvrigt, at det er et Lovforslag, som vi alle bør arbejde med paa snarest muligt at faa gennemført, og jeg vil gerne paa mit Partis Vegne tilsige vor Assistance dertil.

Povlsen: I Bemærkningerne til Lovforslaget siges der, at det er det Forslag, som i sin Tid blev forelagt af mig, der her forelægges paa ny med enkelte Ændringer. Det er jo rigtigt, og en Del af disse Ændringer var der Enighed om i det Udvalg, der behandlede Lovforslaget i det forrige Folketing, saa der kan ikke blive nogen Vanskeligheder vedrørende disse. Det gælder Ændringen i § 1, hvor der kræves, at de, der har faaet deres Uddannelse ved fremmede Universiteter, skal godtgøre at være i Besiddelse af et tilfredsstillende Kendskab til dansk Aandsliv og Menig-

hedsliv og at kunne beherske det danske Sprog paa fyldestgørende Maade. Det samme gælder Ændringen i den nye § 4, idet det der hedder: „Denne Lov træder i Kraft straks og bortfalder ved Udgangen af Aaret 1923“, hvorved altsaa Lovens midlertidige Karakter slaas fast. Derimod var der ikke Enighed om, at de under Punkt 2—6 nævnte Personer skal have fyldt 35 Aar; Spørgsmaalet var for øvrigt ikke fremme, idet den nuværende Kirkeminister var enig i, hvad det forrige Lovforslag krævede i saa Henseende, nemlig en Alder af mindst 30 Aar.

Maa jeg for øvrigt gøre Hr. J. Oskar Andersen opmærksom paa, at her staar virkelig endnu „Personer“; jeg tror, det bliver nødvendigt at ændre det til Mænd (*J. Oskar Andersen*: Det tror jeg ikke). Nej, jeg tror overhovedet ikke, det havde været nødvendigt at ændre det nogen Steder, idet Personer overalt i det forrige Forslag, saa længe Kvinder ikke har Adgang til at blive Præster, betød Mænd; men jeg synes, konsekvent burde Personer alle Vegne rettes til Mænd, naar man har gjort det nogle Steder.

Der kræves altsaa nu, at de paagældende Personer skal have fyldt 35 Aar, medens man tidligere var enig om, at 30 Aar var en passende Modenhedsalder. Det synes jeg ogsaa, det er; jeg synes, det er ganske urimeligt, at man nu sætter Kravet op til 35 Aar.

Hvad angaar § 3, tror jeg, at der hos adskillige vil opstaa nogen Forbavelse over, at de saa ikke ogsaa kan faa fuld Lønningsanciennetet for de Aar, de har tjent i de Virksomheder, der henhører under de i Lov af 4. Oktober 1919, § 18, 3die og 4de Stykke, nævnte; de vil forbavses over, at de, om de er gaaet ind i Kirkens Tjeneste Aaret i Forvejen, ikke vil kunne opnaa det samme, som indføres for dem, der nu indtræder. Jeg tror, at Lønningsudvalget, da det havde denne Sag til Betænkning, netop udtalte som noget i høj Grad betænkeligt at gaa til den Bestemmelse, som her foreslaas.

Men alt dette hører til de underordnede Punkter for mit Vedkommende. Jeg kommer nu til noget, som for mig er af ganske anderledes Betydning, det er alt, hvad der findes i § 2, men det glæder